

Studenters tilbakemeldinger på UiOs psykososiale miljø, tiltak og faglige tilbud.

Basert på intervjuer med åtte studenter i november 2021, ang. UiOs læringsmiljø, tiltak og tilbud i forbindelse med studenters læring, trivsel og velferd – både generelt og i forbindelse med COVID-19 pandemien.

Marita Elise Bø
Sondre Røstad-Tollefsen
Rebekka Marie Carlsen Walle

Studenters tilbakemeldinger på UiOs psykososiale miljø, tiltak og faglige tilbud.

Basert på intervjuer med åtte studenter i november 2021, ang. UiOs læringsmiljø, tiltak og tilbud i forbindelse med studenters læring, trivsel og velferd – både generelt og i forbindelse med COVID-19 pandemien.

I denne kvalitative undersøkelsen, utført av LINK - senter for læring og utdanning ved Universitetet i Oslo (UiO), har åtte studenter blitt intervjuet om hvordan de opplever bl.a. det psykososiale miljøet på UiO. Hensikten er å få et innblikk i hva studenter opplever at UiO gjør bra, og/eller kan bli bedre på, i forbindelse med tilbud og tjenester til studenter. Dette inkluderer å undersøke hvordan de oppfatter at UiO hører dem og deres behov i den forbindelse. Denne typen undersøkelse inngår som del av LINKs arbeid med utredning og forbedring av studenters læringsmiljøer og utdanningskvalitet, og rapporten er ment å være en felles ressurs.

De deltakende studentene har vært ansatt hos LINK i et prosjekt høsten 2021, om å utvikle sosiale og faglige lavterskeltilbud til 1. og 2. års studenter på sine respektive fakulteter. De ble bedt om å dele deres egne tanker og erfaringer som studenter på UiO. Resultatene er derfor ikke nødvendigvis representative for opplevelsene og refleksjonene til studentmassen generelt eller på studier/fakulteter som ikke er representert.

Halvparten av studentene var internasjonale studenter, der én var i sitt første semester mens de andre hadde tilbrakt mellom ca. ett til to år ved UiO. Fakultetene representert av de åtte deltakende studentansatte er det Utdanningsvitenskapelige, Samfunnsvitenskapelige, Juridiske og Humanistiske fakultet. Intervjuene ble gjennomført i perioden 15.11-18.11.2021.

Intervjuene ble utført av Marita Elise Bøe og Sondre Røstad-Tollefsen, daværende praksisstudenter ved LINK, fra masterprogrammet Kommunikasjon, Design og Læring (3. semester) ved det Utdanningsvitenskapelige fakultet. Marita og Sondre har også bidratt til å analysere intervjudata og skrive denne rapporten, ment som et sammendrag av tilbakemeldingene til de intervjuede studentene, for å fremheve deres stemmer. Rebekka

Marie Carlsen Walle ved LINK, har bidratt til dataanalyse og ferdigstilling av rapporten i ettertid.

Oppsummering

Studentenes tilbakemeldinger er kategorisert og vil presenteres basert på disse seks tematikene. Dette er imidlertid det vi med en viss grad av sikkerhet kan anse som tilbakemeldingenes hovedbudskap:

Generelt om UiOs psykososiale læringsmiljø

- Studentene opplever tilhørighet som viktig. I den forbindelse savner de mer tilrettelegging fra UiOs side, spesielt i forbindelse med studiestart og kollokviegrupper, fordi de opplever å bli overlatt til seg selv.
- De ønsker flere sosiale og faglige tilbud, mer aktiv tilrettelegging for samhold, og flere arenaer for å møtes og arbeide.
- Internasjonale studenter bør ivaretas og integreres bedre i forbindelse med alle typer tiltak, tjenester og arrangementer, ettersom mer burde være tilgjengelig og gjennomføres på engelsk.

Sosialt læringsmiljø og tiltak under COVID-19 pandemien

- Seks av åtte oppfattet ikke at UiO gjorde noen betydelige forsøk på å styrke det sosiale læringsmiljøet.
- Noen tilbud fra studentorganisasjoner, SiO, Karrieresenteret, og lignende ble oppfattet som positive, men ble i liten grad tilknyttet "UiO".
- Flere følte seg ensomme, isolerte og at studentene var overlatt til seg selv, avhengige av egne nettverk og initiativ.

Arrangementer og initiativ på UiO

- For mange er det utydelig hva "UiO" tilbyr, i forhold til andre organisasjoner og enheter, og hvem som er tilknyttet UiO.
- Fadderuken, Karriereuken og liknende arrangementer ønskes det mer av for å bedre samhold, psykososialt miljø og muligheter til å danne nettverk.

- Studentene vil ha mer aktivitet spredt utover begge semestrene, inkludert obligatoriske arrangementer i UiOs regi, med mindre alkohol involvert og mer fokus på aktiviteter for studentenes nytte og mer langsiktige trivsel.

Ressurstilgang og tilbud på UiO

- Studentene uttrykket et tydelig ønske om at UiO burde tilrettelegge mer aktivt for foreninger, klubber og faglige studentarrangementer og tjenester.
- De internasjonale studentene poengterte at flere faglige tilbud burde være på engelsk og mer inkluderende.
- Biblioteket, Akademisk Skrivesenter og SiO Helse er generelt ansett som gode ressurser, og studentene hadde overveiende positive erfaringer og meninger om Karrieresenteret.

Informasjonstilgang og kommunikasjon på UiO

- UiOs varierende bruk av flere forskjellige kommunikasjonskanaler (UiOs nettsider, Canvas, Studentweb, e-post, sosiale medier, osv.) oppleves krevende å forholde seg til.
- Studentene ønsker at informasjon i større grad samles, gjerne i en felles portal/veileder, og gjøres tilgjengelig utenfor sosiale medier.
- De internasjonale studentene opplever å få mer aktiv oppfølging, men ønsker mer informasjon på engelsk, spesielt viktige annonseringer og lignende.

Opplevelse av å bli hørt av UiO

- Oppfattelsen av at studentene blir hørt står ikke i stil med hvordan UiO ansees å forstå at de lytter. Det er et tydelig ønske om mer kontakt og forståelse mellom partene, og om flere kanaler for studenter å bli hørt gjennom.
- Studentene opplever mangel på oppfølging av tilbakemeldinger som et eksempel på at de ikke blir tatt seriøst nok, og mange er usikre på hvor symbolsk studentpolitikken er og hvordan studenter blir møtt av ledelsen.
De internasjonale studentene hadde de mest positive opplevelsene i denne forbindelse.
- Ingen av studentene ga uttrykk for å vite om Studentombudet, til tross for at flere uttrykket et ønske om nettopp en slik enhet som kan lytte til og ivareta studenters

behov.

Generelt om UiOs psykososiale læringsmiljø

Studentene hadde veldig delte og tidvis veldig sterke meninger om kvaliteten, betingelsene og egenskapene til de både faglige og psykososiale læringsmiljøene på UiO. De uttrykket også delte meninger rundt hvordan de oppfattet UiOs interesse, innsats og investering i studentenes læringsmiljø, trivsel og faglige ressurser. Noen av disse meningene, som til dels skisseres her, vil bli grundigere redegjort for der det er relevant i de følgende delene av rapporten.

Noen studenter opplever at det ikke finnes et godt “læringsmiljø” (i en helhetlig og bredere forstand) på deres institutt, og savner en større grad av tilrettelegging og rom for sosiale læringsmiljø og aktiviteter. Gjerne i form av sosiale og digitale arenaer og aktiviteter, faglige tilbud og arrangementer, samt fysiske samlingspunkter og arbeidsplasser, osv. Ønsker om slik tilrettelegging var det stor enighet om, uavhengig av hvor fornøyde studentene var med sine egne fakulteters læringsmiljøer.

Noen av studentene er personlig veldig fornøyde med universitetets innsats, og sa selv at de merker at universitetet bryr seg om studentenes trivsel og velvære. En student sa at de ville gitt instituttet “topp score” på en karakterskala. Tiltak og generell innsats fra UiOs side opplevdes som veldig varierende fra institutt til institutt, der et par av studentene var veldig fornøyde med både de “lokale” og mer generelle tilbudene. Andre føler det er for lite oppfølging fra universitetets side når det kommer til det sosiale læringsmiljøet, og bemerket at studentene i (for) stor grad er overlatt til seg selv.

De trakk frem viktigheten av å føle tilhørighet, og at de som hovedregel føler det sosiale miljøet er helt avhengig av initiativ fra studentenes side. Noe som kan lede til at flere faller utenfor på grunn av mangel på eksisterende nettverk, og manglende organisering og bevisst inkludering fra UiOs side.

Blant annet ønsker de at Universitetet i større grad skal være involvert i å organisere og tilrettelegge for gruppearbeid og samhold tidlig i studiet, samt legge til rette for at studenter kan danne egne kollokviegrupper. Noen studenter ønsker også at kollokviegrupper skal være obligatoriske. Alle var enige om at kollokviegrupper er svært verdifulle, men noen poengterte at å gjøre dem obligatoriske kunne være negativt for de som trives best med å jobbe alene.

Det ble også poengtert at man ikke må sette opp grupper bare for å sette opp grupper, men heller ha en agenda i forbindelse med å styrke det psykososiale miljøet og studentenes læringsutbytte.

Noen av studentene mente også at flere sosiale arrangementer i starten av studieløpet burde være obligatoriske, for å fjerne en slags sosial og mental terskel for deltakelse, ved å "tvinges" til å mingle. De argumenterte for at dette bl.a. ville gi flere anledning til å treffes og danne faglige og sosiale fellesskap de vil kunne nyte godt av i og etter studietiden. Et tydelig felles ønske om flere sosiale arrangementer og tiltak, i tillegg til aktiviteter der folk blir kjent i faglige og "ikke-alkoholholdige" sammenhenger, ble ytret i den forbindelse.

Et par studenter nevnte at de savner å vite at en person er ansatt som ansvarlig for studentenes trivsel og velvære, for å føle at UiO ønsker å ivareta dem og deres interesser. De har et ønske om å ha en kontakt ved UiO som studentene kan gå til, lik en tilsynsmann for HMS på en arbeidsplass, for å snakke om deres arbeids-/studiemiljø og psykososiale forhold.

Ingen av studentene ga uttrykk for å være klare over at man kan henvende seg gratis til Studentombudet for å få råd og veiledning rundt utfordringer i studiesituasjonen sin. Flere opplever at undervisere og administrasjonen som hjelpsomme og støttende, men mange føler terskelen for å kontakte dem er høy. Studentene opplever å få mest støtte fra medstudenter.

I undervisningssammenheng får UiO ros av noen studenter for hvordan de opplever å bli utfordret til å være med som aktive deltakere i undervisningen, med muligheter for å samarbeide og diskutere med medstudenter. En student delte sine tanker om at å ikke bli presset av undervisere, men heller invitert til å delta i plenumssamtaler, var veldig positivt.

At noen undervisere bevisst knytter stoffet i undervisningen til temaer og problemstillinger studentene kan relatere til oppleves også som noe veldig positivt, og som stimulerer til refleksjon og diskusjon. Å bli oppfordret til å forberede og stille spørsmål til forelesere og professorer før, under eller etter forelesninger, ble også ansett som hjelpsomt av de som nevnte å ha erfart det. De opplevde dette som stimulerende for det sosiale læringsmiljøet fordi det åpnet for videre diskusjon, kunnskapsutveksling og sosial kontakt også utenfor undervisningen.

Sosialt læringsmiljø og tiltak under COVID-19 pandemien

Seks av de åtte studentene mente ikke at UiO, så vidt de visste, hadde gjort noen betydelige forsøk på å styrke og ivareta det psykososiale læringsmiljøet, og sosialt samhold. Dette virker i stor grad forbundet med at flere var usikre på hvorvidt det var UiO som stod bak de tilbudene som de oppfattet eksisterte.

Studentene mente tilgjengeligheten og kvaliteten på sosiale tilbud under nedstengingsperiodene varierte ut ifra hvilket fakultet du gikk på og hvilke studentforeninger og lignende som var der. Noen opplevde å få anledning til å delta på sosiale arrangementer under pandemien, mens andre oppfattet et fullstendig fravær av tilbud for studentenes sosiale læringsmiljø og trivsel. De ytret et savn og ønske om at dette burde vært tilgjengelig for alle, og tilgjengeligheten til informasjon om arrangementer ble i stor grad opplevd som manglende eller fraværende. Det vil si at noen ikke hadde opplevd å få noen informasjon om slikt, ikke hadde funnet det om tiltak ment for dem, eller ikke visste hvor de kunne finne slikt.

De studentene som fikk tilbud om å bli organisert i kollokviegrupper i regi av instituttet, opplevde det som positivt. Det var også et ønske om mer fasilitering av sosiale tilbud fra studentforeninger, ettersom flere opplevde dette som manglende og det generelt er ønskelig med mer aktivitet på de div. fakultetene. Både generelle og mer tilspissede sosiale tiltak i studiemiljøene og studieprogrammene var ønsket.

Mange av studentene opplevde at de kun, eller hovedsakelig, opplevde samvær, aktivisering og støtte fra sine allerede eksisterende nettverk av bekjente og venner. Flere av dem følte seg isolerte og ensomme, og at de i all hovedsak var overlatt til seg selv. Én student satt pris på UiOs innsats for å ivareta studentene og opplevde det de oppfattet av tiltak som positive. En annen prøvde å være positiv, men klarte ikke komme på noe positivt å si. Kun at de oppfattet en mangel på tiltak fra UiOs side og gjennomføring fra studentforeningens side.

Studentene hadde forståelse for nødvendigheten av digital undervisning. Generelt ble Zoom-forelesninger og lignende oppfattet som et slags “nødvendig onde”, der noen var misfornøyde, men én student påpekte hvor praktisk de mente det var å kunne ha forelesninger “hvor som helst”. En påpekte også at muligheten for å ha hybrid undervisning var veldig bra for studentene, og at opptak av forelesninger var noe de erfarte som positivt og håper at flere vil

gjøre og fortsette med. De poengterte også viktigheten av god og ryddig kommunikasjon rundt digital undervisning.

Et par av studentene skulle gjerne sett at det var påbudt å bruke kamera i digitale forelesninger, fordi de mener det ville bidra til en mer sosial og stimulerende undervisningsopplevelse. En annen student delte sine erfaringer med at det å være på kamera påvirket dem negativt psykisk og sosialt, og at de bl.a. opplevde “breakout rooms” som stressende på grunn av dette og tidspress. De påpekte at å se seg selv på skjermen hele tiden kan bidra til sosial angst og vegring mot å delta i undervisningen, fordi man kan bli for selvbevisst til å være komfortabel, samt

Arrangementer og initiativ på UiO

Studentene opplever at det er noen “bli kjent”- arrangementer når de starter på studiene, men at det gjerne kunne vært flere, og de er i stor grad usikre på hva UiO egentlig tilbyr. Et problem som ofte kommer opp er en oppfattet mangel på deling og tilgang på informasjon om hva som skjer til enhver tid, og at mye i hovedsak publiseres på Facebook. Flesteparten av arrangementene studentene har deltatt har vært i regi av studentforeninger og SiO, Karrieresenteret og Universitetsbiblioteket, men disse organisasjonene/enhetene og deres tilbud sin tilknytning til UiO er studentene usikre på.

Fadderuken ble brukt som et eksempel på viktige sosiale arrangementer, og ett som samtlige visste UiO stod for. De ønsker flere slike tilbud, til tross for at fem av de åtte studentene bemerket at fadderuken enten ikke var noe for dem personlig, at de ikke selv har deltatt i den, og/eller at det er for mye alkohol og for lite annet involvert i de sosiale tilbudene på UiO generelt. De andre hadde positive opplevelser, med god stemning, mye drikke og grilling, men lite hjelpsomt med tanke på praktiske studiestart-problematikker.

De studentene som ikke allerede har et nettverk og opplever å falle ut av fadderuken, eller ikke ønsker å delta på tilsvarende typer arrangementer, føler at det blir vanskeligere å få nære venner på studiet. Delvis på grunn av mangelen på tilsvarende sosiale tiltak. Derfor argumenterte de fleste studentene for at noen sosiale arrangementer burde være obligatoriske, i hvert fall i noen grad.

Samtlige av studentene ønsker at UiO skal gjøre det enklere for studenter å møte andre, både fra samme og forskjellige studieprogram. Slike arrangementer gjør det mulig å bli kjent med folk fra forskjellige studier, enheter, årskull og liknende. Det kan oppleves som en mulighet til å få nye venner og bekjente, i en uformell setting, og legge til rette for et godt utgangspunkt for et sosialt studieliv helt fra begynnelsen av. Spesielt dersom det er godt organisert.

Noen ønsker at derfor at arrangementer som fadderuken kunne blitt holdt flere ganger i løpet av studietiden, eller at UiO kunne ta initiativ til oppfølging av fadderuken. Gjerne med et fokus på studenter som vil knytte nye sosiale og profesjonelle bånd, eller kunne forsterke bånd til medstudenter de kun har møtt i løpet av fadderuken.

Her mener de at UiO kan utgjøre en stor forskjell, i tillegg til å tilrettelegge mer for eksempelvis organisering av bokklubber; gratis kinovisninger eller filmkvelder; brettspillkvelder; kostyme/tema-fester; og så videre. Slikt ble foreslått som gode alternative aktiviteter eller arrangementer med lav terskel, som ikke nødvendigvis involverer alkohol eller at man føler man må kjenne noen der fra før av.

Mange studenter mener at studentforeningene gjør en god jobb med å holde arrangementer og etablere et godt sosialt miljø, men at terskelen for å delta på noen arrangementer i etablerte miljøer kan føles høy dersom de for eksempel innebærer gruppeaktiviteter og mye alkohol. Likevel er de fleste fornøyde og ønsker at UiO skal fasilitere mer studentledet sosial aktivitet.

Ressurstilgang og tilbud på UiO

Både norske og internasjonale studenter skulle ønske de fikk mer praktisk informasjon ved studiestart. Et forslag studentene bringer opp en type kompendium med oversiktlig informasjon om det som er av ressurser og liknende ved UiO, tildelt ved studiestart og tilgjengelig på nett eller studentmail. En slags oversikt over alle sosiale og faglige tilbud, foreninger, ressurser og kommunikasjonskanaler, samt praktisk informasjon om lokasjoner, campus generelt og for eksempel grunnleggende informasjon om bruk av printere.

Samtlige, men spesielt de nye studentene, føler de mangler oversikt over støtte og tilbud som UiO tilbyr. De kan oppsøke forskjellige typer informasjon på forskjellige nettsider og plattformer, men vet ikke alltid hvor de kan finne det de enten leter etter eller er interessert i. Dette kan gjøre det vanskelig å orientere seg om de tilbudene som er aktuelle til enhver tid, og studentene virket enige om at UiO kan bli bedre på å “markedsføre” og kommunisere bedre rundt tilbudene og ressursene sine.

Et par studenter trekker frem SiO sin Psykisk helse- og rådgivningstjeneste, som en god lavterskel ressurs for støtte, men poengterer også at det ikke virker som det er tilstrekkelig med “markedsføring” for slike tjenester ved UiO. De som hadde fått hjelp fra SiO var fornøyde med tjenesten, mens studentene som hadde fått annen rådgiving ved UiO hadde blandede opplevelser. De fleste vet også at studieveiledere finnes, men få har benyttet seg av deres hjelp, og studentene mener tilsvarende tjenester for rådgiving og assistanse ved både psykososiale og administrative utfordringer burde være mer synlige og utbredte.

Karrieresenteret blir løftet fram som noe de fleste studenter har hørt om, og blir overveiende ansett som en positiv ressurs, men få tar det i bruk til annet enn hjelp med CV og søknader. De få studentene som har tatt tilbudet i bruk har positive erfaringer. Karriereuka trekkes spesielt frem av et par studenter som et godt eksempel på et informativt og sosialt arrangement, i forbindelse med å kunne skaffe seg et nettverk og få vite mer om arbeidslivet og muligheter man har. Flere karriererettede og faglige ressurser og tilbud er generelt ønsket. De internasjonale studentene ønsker også at både Karrieresenteret og andre enheter ved/tilknyttet UiO hadde mer informasjon på engelsk.

Biblioteket og bibliotekarene, spesielt ved GSH, blir løftet fram av studentene som inkluderende, hjelpsomme og tilgjengelige. Biblioteket gir studentene god tilgang til rikelig med informasjon, bibliotekarene bistår studentene med å finne det de trenger, og Akademisk skrivesenter oppfattes av de fleste studentene som en ressurs med gode tjenester og kurstilbud. Et par av de internasjonale studentene mente at senteret var språkvennlig og spesielt hjelpsomt, og at biblioteket generelt er en fantastisk ressurs, selv om de mener det kunne vært et større mangfold av bøker og liknende.

Informasjonstilgang og kommunikasjon på UiO

Generelt er studentene fornøyde med informasjonstilgangen, selv om de også bemerker at informasjon er spredt over mange forskjellige kanaler som må holdes styr på. Så tilgangen er der, men man må ha oversikt over hvor man finner spesifikk informasjon. Når man vet hvor informasjon kan oppsøkes fungerer UiOs kanaler tilstrekkelig, men det er ønskelig at bl.a. brukervennligheten på UiOs nettsider kan bli bedre. Studentene fremhever at mengden kanaler å innhente informasjon fra, både fysisk og digitalt, kan være spesielt utfordrende å navigere og finne ut av som ny student. Eksempler på disse kanalene er UiOs hjemmesider, Canvas, studentmail, sosiale medier, og fysiske steder på campus som plakatvegger, tavler i fellesarealer og skjermer. Mer informasjon burde også være (lett) tilgjengelig på engelsk.

Studentene finner mest informasjon gjennom de ulike digitale løsningene. Den informasjonen de mener er mest utfordrende å finne er bl.a. om egne emner, praktiske tilbud på UiO, og arrangementer som holdes av UiO og/eller SiO. Noen studenter har mistet mulighet til å delta på arrangementer fra UiO, SiO og studentforeninger, grunnet dårlig informasjonsflyt eller at de må bli informert av andre som vet om tilbudene. En student nevner de har mistet et par forelesninger grunnet dårlig formidling om hvor informasjon og oppdateringer om emnets undervisning ville bli gjort tilgjengelig.

Studentene er innforstått med at ansvaret for å oppsøke og innhente informasjon ligger på dem selv som studenter, og aksepterer dette. De uttrykker allikevel et ønske om å få samlet informasjon og oversikter over hva UiO tilbyr og hva slags arrangementer og ressurser som finnes i en felles kanal/portal.

Studentene kommer også med forslag til hvordan de kan få bedre oversikt over kommende arrangementer. Studentmailen er noe de fleste tar i bruk, og egner seg som en kanal der studentene kan få nyhetsbrev om hva som skjer på UiO, og hvor ting skjer for hvem.

De er generelt positive til å motta informasjon på studentmailen, og noen føler seg trygge på at de ikke går glipp av viktig informasjon dersom de sjekker studentmail. De er også generelt positive til Canvas, men problematiserer at det er store forskjeller mellom hvordan ulike emneansvarlige og underviserne bruker plattformen, samt hvor oversiktlig og/eller ofte de deler informasjon der.

Flere fakulteter bruker Facebook som informasjonskanal til arrangementer. Noen studenter bemerker at selv om det er positivt å bruke sosiale medier, siden informasjonen kan nå mange, kan det også være utfordrende for de som av ulike årsaker ikke deltar i sosiale medier. En student i undersøkelsen nevnte at de må få tilsendt informasjon via bl.a. skjermdump fra medstudenter når det legges ut informasjon på for eksempel Facebook. Dette fører også til at de ved enkelte anledninger mister flere tilbud som kunne vært enten sosialt eller faglig interessante for dem. Et annet poeng som ble brakt opp var at UiO ikke er like konsekvent med sin aktivitet og synlighet som bl.a. SiO, og at studentene derfor hadde større kjennskap til og deltakelse i SiO sine tilbud.

Noen av studentene i undersøkelsen benytter de fysiske ressursene på campus, som skjermer og plakater på informasjonsvegger, for å holde seg oppdatert. Også disse studentene gjør det imidlertid tydelig at det i hovedsak er UiOs digitale kommunikasjonskanaler de har nytte av.

Majoriteten av studentene benytter sjeldent eller aldri de fysiske informasjonsressursene på campus (en av dem ser på det mer som “veggpynt”) og forholder seg kun til den informasjonen som er tilgjengelig digitalt.

En student fortalte om hvordan det å kunne kontakte en koordinator var hjelpsomt for dem, da de trengte informasjon som ikke var tilgjengelig på UiOs nettsider eller via generell info på studentmail. Flere hadde liknende opplevelser av å få assistanse fra faglig ansatte og koordinatorene, i forbindelse med å lete etter spesifikk informasjon.

Nye studenter og internasjonale studenter gir også tilbakemelding på at noen av dem savner konkret informasjon som trengs for å komme i gang med studiene. Noen har nylig flyttet til Oslo og har ikke et nettverk rundt seg som kan fange dem opp og hjelpe dem med å finne informasjon om studiene, emnene deres, eller hva Universitetet tilbyr av ulike tjenester. Flere tydeliggjør da at det er medstudenter eller egen familie som i størst grad har vært til hjelp, mens for andre har det vært vanskelig og frustrerende å måtte klare seg uten hjelp.

Studentene i undersøkelsen er også usikre på hvorvidt og hvordan SiO, Karrieresenteret, studentforeninger og UiO henger sammen. De er for eksempel usikre på hvorvidt tilbud fra studentforeninger er det samme som tilbud fra UiO, derfor sa eller antydte samtlige at de ikke egentlig har vært med på eller hørt om noe særlig med tilbud fra UiO, spesifikt.

Opplevelse av å bli hørt av Universitetet

Hvorvidt studentene føler seg hørt at universitet er det delte opplevelser av, men generelt lener studentenes tilbakemeldinger i retning av å ikke føle seg tilstrekkelig anerkjent og hørt. Noen hadde sterkere meninger eller mer positive/negative erfaringer enn andre. Noen føler at de blir hørt og tatt på alvor, og er veldig positive til både sitt eget fakultet og UiOs administrasjonen, men de fleste hadde blandede opplevelser. I tillegg er mange veldig fornøyde med å ha studentrepresentanter som kan formidle studentenes ønsker og meninger videre, og foreninger som kan aktivisere studentene og tilrettelegge for deres trivsel og læring. Et par av studentene føler ikke på å ha "testet stemmen sin" enda, og vet derfor ikke om de ville bli hørt, men virker tvilende. Et annet par føler at de ikke blir hørt av universitetet i det hele tatt og mener studentrepresentantenes stillinger til en viss grad kun er symbolske.

En student forklarte at de føler de mangler reell innsikt i sakene til studentrepresentantene, hvordan de fremsnakker sin politikk for de ansatte, og hvordan UiO svarer på denne politikken. Studentene er usikre på om representantene har innflytelse og får gjennomslag i sakene deres eller om UiO er den som uansett har det siste ordet. De savnet også å vite hvilke kanaler de kan benytte når de selv, eller for eksempel et flertall i en klasse, mener at noe er urimelig fra UiOs side og trenger å diskuteres eller ordnes. Slikt vil ofte kunne tas opp via flere steder og instanser der Studentombudet er en nøytral part studenter kan benytte seg av, men flere av studentene er usikre på hvem de kan ta kontakt med og vite at de blir hørt av.

Inntrykket later til å være at maktbalansen lener i universitetets favør til den grad at studentene er helt avhengige av å finne ut av hvordan de kan gjøre seg hørt, og at UiO også må bestemme seg for å lytte til dem. Når UiO lytter så kan det være og oppleves veldig positivt og meningsfullt for studentene. Flere beskrev tilfeller der ansatte har vært behjelpelige og forståelsesfulle, eller støttet dem aktivt i å løse praktiske problemer relatert til studietilgang og tilrettelegging av eksamen.

De internasjonale studentene var de som generelt hadde de mest positive opplevelsene av å føle seg hørt. De hadde også et tydelig eksempel der noen hadde problemer med byråkratiske prosesser som forulempet deres opphold ved UiO, og som ble anerkjent av ledelsen så de fikk betydelig støtte i saken. Et problem som gjelder de internasjonale studentene er imidlertid at de og de norske studentene ikke alltid får de samme tilbudene eller informasjonen, eller at norske ressurser og beskjeder ikke oversettes. Dermed kan enkelte ressurser være utilgjengelige for dem med mindre de får assistanse og imøtekommes.

Det var flere norske studenter som opplevde å ikke bli prioritert eller ivaretatt i pressende situasjoner der de trengte assistanse eller tilpasning, ikke følte at deres tilbakemeldinger blir tatt på alvor, osv. Likevel uttrykker de forståelse for problemer og kapasitetsbegrensninger, avgrensede ansvarsområder, tidshensyn, osv., og at det er begrenset hva man kan forvente.

Det de fleste av studentene sitter med er tilsynelatende en følelse av at mange ved UiO er uinteresserte i studentene eller ikke respekterer dem og deres behov, med noen unntak der de har opplevd noen som har vært imøtekommende og støttende. Også i denne forbindelse uttrykket noen av studentene forståelse for universitetet og dets ansattes begrensninger, mens andre virket mindre tilbøyelige til å akseptere situasjonen slik de oppfatter den.

Flere sitter også med følelsen av at emneevalueringer kun er kosmetiske prosedyrer, spesielt etter å ha snakket med tidligere studenter som ga samme tilbakemeldinger for flere år siden, uten at noe har endret seg i mellomtiden. Slike problematikker virker symptomatiske på det en av studentene oppfatter som et "fravær av kontakt og brobygging mellom UiO og studentene". De fleste studentene uttrykte nettopp en slik følelse av at selv om universitetet kan være bra, ansatte kan være hjelpsomme, og studentmiljøet kan være fint, så finnes det fortsatt et gap mellom "UiO" og de som studerer der.

